

Vreemde eenden in de bijt

Het zal zo augustus 1992 geweest zijn dat er opeens vreemde geluiden waargenomen worden op ons complex en dan met name op dinsdagavond. Ernstig kijkende mannen vaak van al wat oudere leeftijd blijken zich onder aanvoering van bakker Jaap Leijen en alles doener Willem Beemsterboer toegang te hebben verschaft tot de kantine van BSV.

1

19 februari 1992 Schietvereniging de Vrijheid sluit zich aan bij omni-vereniging BSV v.l.n.r.: Jos Rose, Ed Nieuwland, Jan Vos, Rina Kokkes, Arie van Twuyver, Willem Beemsterboer, Jaap Leyen, Siem Rose, Louis Tel/eman, Willem de Kreek, Bertus Vrasdonk

Schietvereniging De Vrijheid Bergen, die toen al in zijn huidige vorm 36 jaar bestond, (98 jaar sinds 1894) treedt toe tot BSV. Daarmee wordt de omni gedachte weer aangescherpt en is BSV zo'n 40 leden rijker. Tot dat moment had De Vrijheid in de Betstee geschoten, een multifunctionele locatie naast het oude zwembad De Beeck.

Doch gemeentelijke nieuwbouwplannen noopten hen naar een andere ruimte om te zien. Het BSV-bestuur (onder wie Arie van Twuijver, Rina Kokkes, Jaap van Exter en Wim de Kreek) voeren de onderhandelingen met het bestuur van de schietvereniging, dat al sinds jaar en dag bestaat uit voorzitter Jaap Leijen, secretaris Willem Beemsterboer en op dat moment penningmeester Siem Rose en in de zomer van 1992 wordt de kantine door een groot aantal schutters aangepast.

Schietvereniging De Vrijheid 1994

achter: Jan Vos, JJs Oldenburg, Hans Ruhl, Gerrit Smit, Jos Rose, Ruben Beemsterboer, Mike Smit, Gea Kuiper, Liek Westerman Holstijn, Ineke van Kooperen, Ted Leerina, Jan van Kooperen, Gerard Pronk, Jaap Leijen, Klaas Govers, Henk Smit, Willem Stam, midden: Jan Liesker, Jan Duin, Peter Hoebe, Rob Leeuwenkamp, Martin Koozman, voor: Kees Nieuwland, Willem Beemsterboer, Dirk Kokkelink, Jaap Blokker, Ed Nieuwland, Willem Smit, Fred Ruhl, Siem Rose, Piet Mak.

In 1996 bestaat de schietclub 40 jaar en dit feit wordt gevierd met een groots opgezette dag in de Biesbosch met een goed verzorgd diner in de Oude Prins als afsluiting. Een groot verlies voor deze afdeling betekent het heengaan van Jaap Leijen juli 1999, zodat bij de ledenvergadering in oktober 1999 Jan Vos als de nieuwe voorzitter gekozen wordt en daarmee toetreedt tot het omnibestuur. Hoe klein deze afdeling ook is, toch roeren diverse leden behoorlijk hun mondje.

We noemden reeds Jan Vos als nieuw omnibestuurslid, Willem Beemsterboer als betrokken en zeer regelmatig columnist in 't Krantje, terwijl Fred Ruhl in 1995 tot de redactie van 't Krantje toetreedt en sinds 1996 samen met Jan Visscher de touwtjes strak in handen heeft. Daarnaast bezet Fred sinds oktober 1996 de secretariszetel van het omnibestuur. Gelet op de authenticiteit en mede om het onafhankelijke karakter van de verschillende afdelingen te accentueren, laten we hierbij Willem Beemsterboer aan het woord, de secretaris van de schietafdeling.

Start van de schietvereniging Diana Bergen is de oprichting op 17-12-1894. Mede wettelijk toegestaan via Koninklijk Besluit van 12-5-1867. Deze wet is weer gewijzigd op 20-12-1886. Op schrift staat letterlijk: "Wij Wilhelmina, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje Nassau enz. enz. hebben goed gevonden en verstaan aan het bestuur van de schietvereniging Diana te Bergen onze toestemming tot oprichting van deze vereniging te verlenen. Koninklijk goedgekeurd den 28 October 1899. De minister van Binnenlandse Zaken H. Goeman Borgesius, De minister van Oorlog Eland,

De minister van Justitie Cort v.d Linden, De secr. Van Binnenlandse Zaken Dijkmeester Het Loo den 28 October 1899 Get. Wilhelmina.

Wij, het huidige bestuur: Jaap Leijen warme bakker (helaas kortgeleden overleden), Willem Beemsterboer van de kunstmarkt, Siem Rose van de aannemerij - slijperij, Jan Vos de tuinder, Ed Nieuwland de plaatwerker, Jos Rose de autospuiter, Louis Telleman de kraanmachinist en Bertus Vrasdonk de bloemenspecialist, wisten ook niet van het bestaan van een schietvereniging in de vorige eeuw totdat we van het Bergens Museum een vaandel van schietvereniging Diana in bruikleen kregen met allemaal penningen en medailles daarop. Ondergetekende is toen op zoek gegaan in het gemeente archief van Alkmaar en kwam daar

nog wat informatie-materiaal tegen plus een foto. Deze foto dateert waarschijnlijk van 5 april 1923 en hierop is het vaandel goed te zien alsmede een aantal bestuursleden. Te zien zijn onder meer W. van der Steen, J.C. Leijen, Jan Punt, P. Roosing en P. Oldenburg. De plek waar de foto is genomen: Breelaan bij café Het Zeepaardje. Zo te zien is het een feestelijke aangele-

1923 het bestuur van schietvereniging Diana

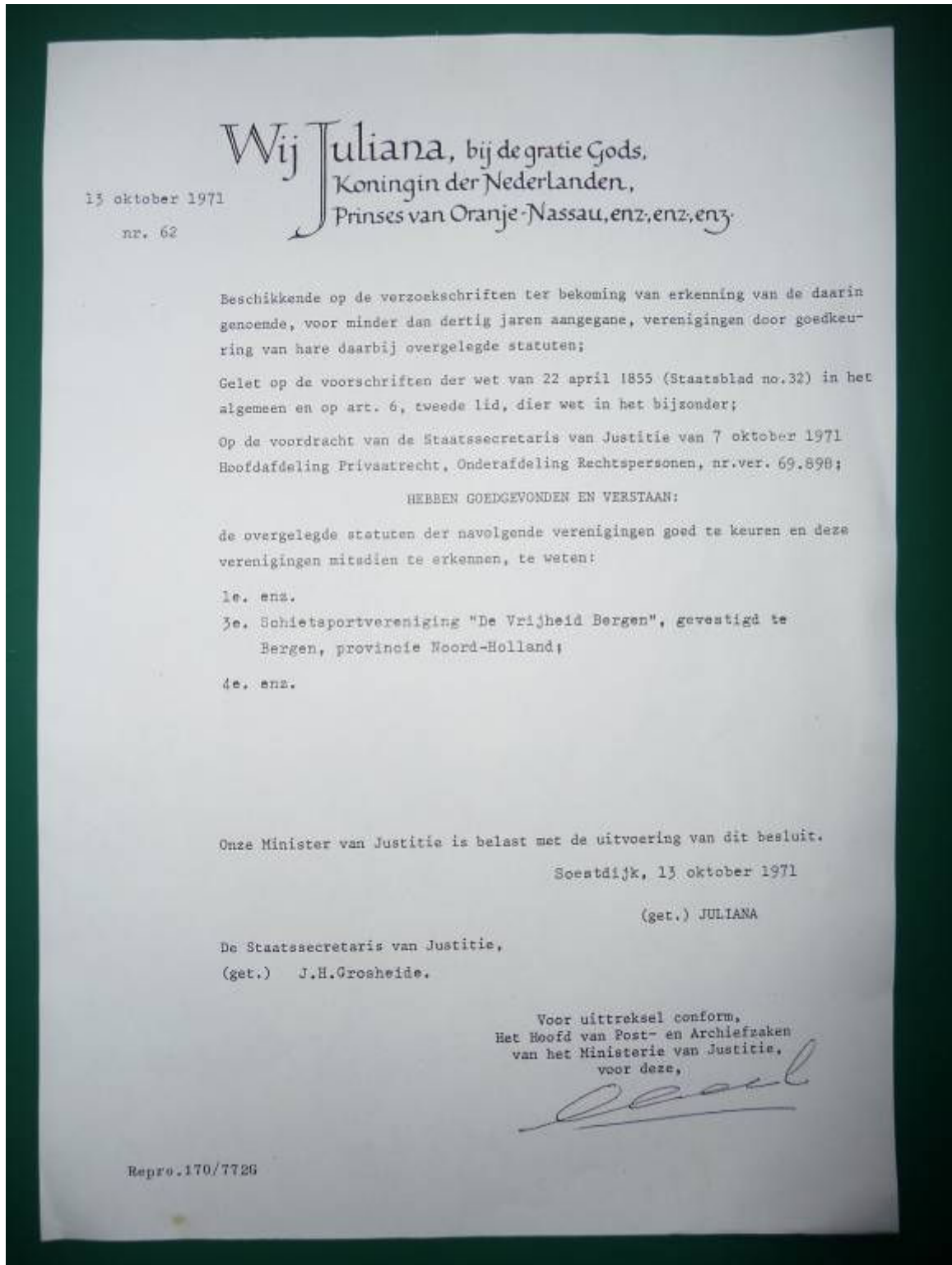
Foto: collectie Willem Beemsterboer

genheid want de vlaggen hangen uit en de bestuursleden hebben allemaal een corsage op. De foto hangt in de prijzenkast in de kantine, waar U ook een groot aantal penningen en prijzen kunt zien. Zoals daaruit blijkt, werden vooral in de provincie Noord-Holland wedstrijden geschoten. Een paar keer per jaar werd een verre reis ondernomen naar wedstrijden in Utrecht, Rotterdam en Nijmegen. In die tijd, rond 1900, had je dan aan een dag niet genoeg. Voorts is ondergetekende een aantal verslagen tegengekomen uit 1923, 1924 en 1925. Daarin lezen we dat W.J. Van der Steen voorzitter was, P. Roosing vice-voorzitter, P. Liefhebber penning- meester, J.C. Leijen secretaris en J.C. Punt 2e secretaris. Het ledental bedroeg 20, waaronder 2 ereleden, waarvan een militair in werkelijke dienst. Het aantal schietbanen bedroeg 2 en was gelegen op het terrein van den weledelachtbare heer Jac. Van Reenen, Burgemeester van Bergen en Beschermheer van de vereniging. Er waren, op wat nu het terrein van de volkshogeschool De Zandhoeve is, banen van 300m en 150m. Later lezen we dat het terrein is verkocht aan een Indischman, bij de oudere Bergenaren beter bekend als de heer MacDonald uit Indie. Omdat de banen vanaf december 1924 niet meer door de heer MacDonald werden afgestaan voor gebruik, werd op de laatste vergadering besloten (omdat men geen ander terrein kon vinden) de vereniging te ontbinden. Wij lezen: "De munitie is opgebruikt, terwijl de hulzen, geweren etc. aan de Hembrug zullen worden opgezonden. Onze welgemeende dank aan de Regeering die onze vereeniging in die 25 jaar zulk een groote steun heeft verleend. Bergen 15 januari 1925." Het vorenstaande betekent dus dat in januari 1925 de schietvereniging Diana definitief is ontbonden.

In een brief van 6 oktober 1932 wordt aan de commissie van het museum het vaandel geschonken wat wij nu weer in bruikleen hebben gekregen. Vanaf 1932 tot en met 1955 is er niets meer bekend of er toen weer een ander c.q. nieuwe vereniging is opgericht? In september en oktober 1956 worden er nieuwe activiteiten ontwikkeld onder de vlag van het Nationaal Instituut STEUNT WETTIG GEZAG, afgekort S.W.G. Hierin zaten vertegenwoordigers van militairen, rijkspolitie en reserve rijkspolitie. Op 26 oktober 1956 werd de plaatselijke schietvereniging De Vrijheid Bergen zeg maar opnieuw opgericht onder de bezielende leiding van mensen als: J. Kollmer, C. Blom, G. Dieckmann, N. Grooteman en B. Wijsma. Binnen de kortste keren was een grote groep Bergenaren lid geworden van deze vereniging, waaronder dus een aantal reserve rijkspolitie mensen. Wij lezen namen als: Boots, Danenberg, mijn vader Toon Beemsterboer, Denker, Ender de politiemans, Dobben de kapper, Gieling, Pastoor de opticien, Groenewoud, Hoebe de smid, Kos, Krijgsman, van der Pluijm, Noort de aannemer, Prins, Vink, meester Haakman enzovoort enzovoort. De schietlokaliteit was toen bij Bruin in Duinvermaak, de buitenbaan was achter de Waterleiding op de Zwarte weg en er werden vele wedstrijden geschoten tegen Wieringen, Akersloot, Heiloo, Egmond. Het ledental heeft altijd zo'n beetje rond de 50 geschommeld. In 1958 werd de naam veranderd in "Insteekloop" maar die naam was geen lang leven beschoren want het werd spoedig daarna toch weer veranderd in De Vrijheid. In de beginjaren '50 zijn tientallen verenigingen opgericht met de naam De Vrijheid. Begin jaren '60 werden er veel wedstrijden tegen 7 a 8 andere verenigingen georganiseerd. Wel wat veel 16 competitiewedstrijden, want dan kwam je haast niet meer toe aan je gewone competitie. In die jaren werd onze vereniging lid van de KNSA, Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie, dus wat de KNVB is voor voetbal.

Een aantal jaren zijn we daar lid geweest, maar dat kostte elk jaar zo ongeveer 35 gulden per man aan bijdrage. Wij vonden dat te veel te meer omdat de dikke bonzen van onze contributie met Eric Swinkels megingen naar de Olympische Spelen. Een schutter en negen begeleiders. Er werden toen, 4 april 1970, zelfs schuldbekenntnissen uitgeschreven van fl.25,- aan toonder om de Olympische Spelen in Munchen financieel te ondersteunen. Dit alles leidde ertoe dat wij in 1971 uit de KNSA stapten en een eigen Koninklijke Goedkeuring aanvroegen. Het

toenmalige bestuur met H. Verwey, J. van Baar, H. Groenewoud, W. Beemsterboer en B. Hof kregen dat ook voor elkaar en op 13 okt. 1971 heeft Koningin Juliana onze vereniging Koninklijk goedgekeurd mede ondertekend door J. Grosheide, toenmalig staatssecretaris van Justitie.

Archief Willem Beemsterboer koninklijke goedkeuring door koningin Juliana 1971

In 1959-1960 begonnen de eerste strubbelingen over de huisvesting. Bij Duinvermaak kon op een gegeven moment niet meer geschoten worden omdat dat toen verkocht is. Ook voor het

schieten op de buitenbaan was weinig animo meer en ook de milieuproblematiek kwam toen om de hoek kijken in het PWN-gebied. De eerste verhuizing werd een feit. Een aantal seizoenen vonden we onderdak in het Wapen van Bergen op de Breelaan, maar door uitbreiding van hotelfaciliteiten kwam ook daar een eind aan. Op de rekeningen van de bestuursvergaderingen lezen we onder meer de prijs van een pilsje: fl 0,45. Begin jaren '60 verhuizen we naar Sint Jan naast de R.K. Kerk met Thijs Veen als beheerder. We schoten als het ware zo over het toneel heen, een prachtige periode. Eind jaren '60 zijn we verhuisd naar De Oude Herberg van Gerrit Nieuwendijk, de zaal met dat hele hoge plafond, een soort koepel. Gerrit verkocht de zaak na 35 jaar aan Arie Hilhorst, die het presteerde om alle verenigingen die bij Nieuwendijk onderdak hadden gevonden binnen twee jaar de deur uit te werken, behalve De Vrijheid. Later werd De Oude Herberg weer verkocht aan Karel van Oldenmark. Bij hem hebben we altijd plezierig geschoten en vele verenigingen vonden het bij ons gezellig met als barkeeper onder anderen Toon Rinkel!. Ondertussen verdween het georganiseerd ophalen van oud papier en kochten we van Bertus Vrasdonk in 1978 zijn oude bloemenwagen en maakten daar een schiettent van. Tot op de dag van vandaag staan we daarmee elk jaar op de kunstmarkt om de financiële touwtjes van onze vereniging aan elkaar te knopen. En dat het bijzonder goed gaat moge blijken uit het feit dat we nu 10 eigen geweren bezitten, waarmee door een ieder uitstekend geschoten kan worden. In 1979 werd De Oude Herberg verkocht aan hotel Marijke en nadat we ook daar een aantal verbouwingen hadden meegemaakt, werden we in mei 1988 wederom geconfronteerd met een verhuizing. Na 20 jaar daar geschoten te hebben, konden we er niet langer blijven. Gezocht en uiteindelijk gevonden met medewerking van Piet Bet en Eric Baltus van de sporthal, konden we, na veel zelfwerkzaamheid weer uitstekend schieten in de Betstee. Voor de zoveelste keer onkosten gemaakt voor beveiliging, veranderingen, wijziging, verlichting etc. Alles liep op rolletjes totdat we in april 1991 de mededeling kregen dat de gemeente van plan was om op de plaats van de Betstee huizen te bouwen. Wat te doen, onze mogelijkheden in het dorp raakten uitgeput. Je vindt niet zomaar een onderkomen waar je banen van 12 meter kunt realiseren. Het hele dorp waren we sinds 1956 al in de rondte geweest. Lang heel lang gezocht en gevonden. Na veel gesprekken, overleggen, uiteindelijk tot overeenstemming gekomen in een open sfeer met BSV. Daar zijn we nu sinds 1-9-1992 na veel verbouwingen en aanpassingen weer aan het geweer schieten. We hopen nu eindelijk voor vele jaren. Kan je begrijpen dat ondergetekende een halve rolberoerte kreeg toen die een PvdA-man allerlei suggesties hoorde ventileren over een samengaan met Berdos, de andere grote plaatselijke voetbalclub. Je vindt het toch hopelijk niet erg, dat wij daar nu juist helemaal geen voorstander van zijn. Integratie in BSV was een van de voorwaarden zodat BSV in een klap ruim 40 leden bij kreeg. Gezien de financiële verplichtingen voor alle verenigingen in ons dorp een niet onbelangrijke opsteker. Voor de voetballers is het nog even wennen dat wij daar nu op dinsdagavond een vaste avond hebben maar we zijn al aardig ingeburgerd.

Willem Beemsterboer, maart 2000.